

NOKKUR HEILRÆÐI

1. Líkaminn á að vera eins afslappaður eins og hægt er, þó sérstaklega axlir og hendur. Ef þessir líkamshlutar eru stífir þreytist þú fyrir og erfiðara verður að einbeita sér að gítarleiknum.

2. Hreyfðu vinstri höndina sem minnst þegar þú skiptir um hljóma. Þannig ganga skiptingar hraðar fyrir sig og ekki er nauðsynlegt að hætta að slá þegar skipt er um grip.

3. Áður en byrjað er að spila undir söng er nauðsynlegt að slá einu sinni þann hljóm sem lagið byrjar á svo að þeir sem ætla að syngja viti í hvaða tóntegund lagið er. Ef þetta er ekki gert er hætta á þú getir ekki spilað undir.

4. Varastu að spila í þeim tóntegundum sem henta hópnum illa, t.d. of hátt eða of lágt. Þetta heyrir þú strax eftir fyrsta lagið og þá er um að gera að laga sig strax að tónhæð hópsins ef ná á upp kraftmiklum söng. Ef þú hefur ekki fullt vald á öllum gripunum á þremur neðstu böndunum (vinnukonugripunum) er gott að nota ól sem brugðið er utan um hálsinn (ath! gítarhálsinn, hitt gæti reynst örlagaríkt) og strekkt þéttingsfast yfir strengina. Þannig má ferðast upp og niður hálsinn í ýmsum tóntegundum án þess að skipta um fingrasetningar.

5. Keyptu aldrei gítar án þess að leita álits sérfróðra manna því gæði gítarsins fara ekki alltaf eftir verði hans.

6. Ráðlegt er að fjárfesta strax í vandaðri tösku utan um gítarinn, sér í lagi ef hugmyndin er að nota hann í ferðum og útilegum.

7. Gítarinn er viðkvæmur fyrir miklum hitasveiflum. Því skaltu varast að vera með hann úti í miklum kulda. Gítarnum er þó engin hætta búin þótt hann sé brúkaður úti við en þá má ekki stilla honum upp nálægt ofni eða þess háttar þegar inn er komið. Slíkar hitasveiflur geta valdið því að samskeyti fari að springa.

8. Gítarstrengir eru ákaflega mismunandi og er ráðlegt að hafa samráð við sölufólk í hljóðfæraverslunum þegar valdir eru strengir. Mörgum byrjandanum reynist best að byrja með plaststrengja-sett. Ástæðan fyrir því er sú að fingurgómarnir særast mjög gjarnan fyrst í stað ef notaðir eru stálstrengir og það getur valdið blöðrum og ýmsum óþægindum. Eins hefur áhrif á val strengjanna í hverskonar spilamennsku á að nota gítarinn og hvers konar gítar er um að ræða.

9. Gítarneglur eru gott hjálpartæki sem hver gítarleikari ætti að kynna sér og ná tökum á notkun þeirra. Gítarneglur eru af tveimur megin gerðum. Annars vegar er um að ræða neglur sem haldið er á milli þumalfingurs og vísifingurs en hins vegar er um að ræða neglur sem rennt er upp á fingurna. Munurinn á þessum tegundum er sá að sú fyrrnefnda er ætluð til ásláttar en sú síðarnefnda er notuð í svokallað "plokk". Fyrrnefnda tegundin er mun algengari og hentar vel til undirleiks í fjöldasöng.

10. Það liggur mikil vinna að baki því að geta spilað á gítarinn og margur hefur gefist upp við fyrstu hindranir. Því er mikilvægt að sýna þolinmæði og gefa sér góðan tíma, æfa sig stutt í einu til að byrja með og einbeita sér að því að ná tökum á grundvallaratriðunum, áður en farið er að reyna við erfið lög.

Mundu að æfingin skapar meistarann !

HVERNIG Á AÐ HALDA Á GÍTARNUM

- Sittu þannig að hægri fóturinn komi yfir þann vinstri.
Ef þessi staða er óþægileg er ágætt að nota skemil undir hægri fótinn. Mikilvægast er að finna stellingu sem er þægileg og afslöppuð.
- Hægri framhandleggurinn á að hvíla á hliðarbrún breiðari hluta hljómkassans.
- Gættu þess að hægri höndin sé yfir hljóðopinu þannig að hægt sé að horfa á milli strengjanna og handarinnar.
- Gítarhálsinum er haldið með vinstri hendi.

Fingur vinstri handar eru merktir með tölum:

1 = vísifingur

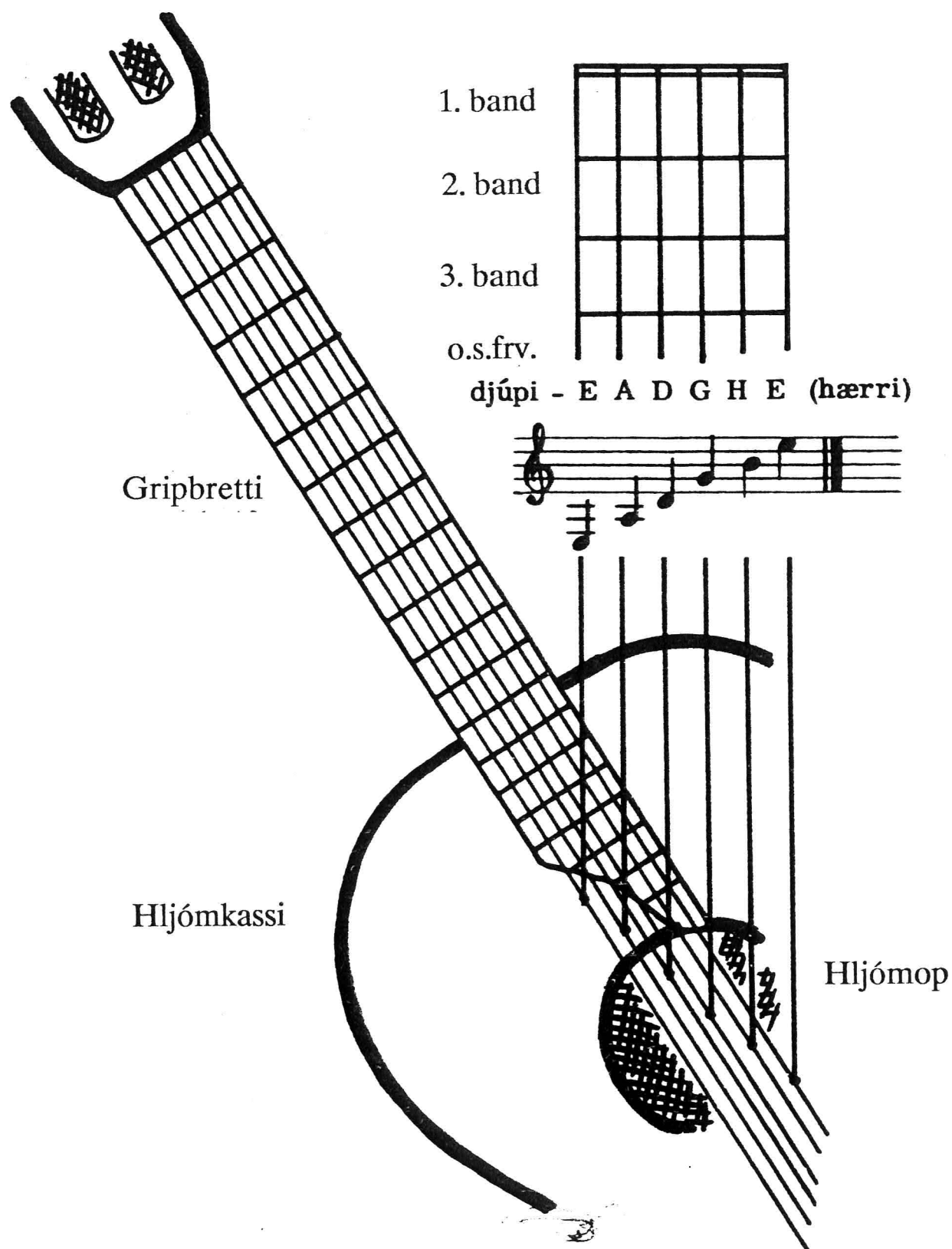
2 = langatöng

3 = baugfingur

4 = litli fingur.

STRENGIRNIR

Bilin á milli málmstrikanna á gripbretti gítarins heita bönd og er 1. band næst stilliskrúfunum.

AÐ STILLA GÍTARINN

Hægt er að stilla gítarinn eftir tveimur megin leiðum. Annars vegar eftir eyranu og hins vegar með notkun hjálpartækis sem heitir á frummálinu "tuner" eða tónstillir. Hér verður gert grein fyrir þessum tveimur megin leiðum.

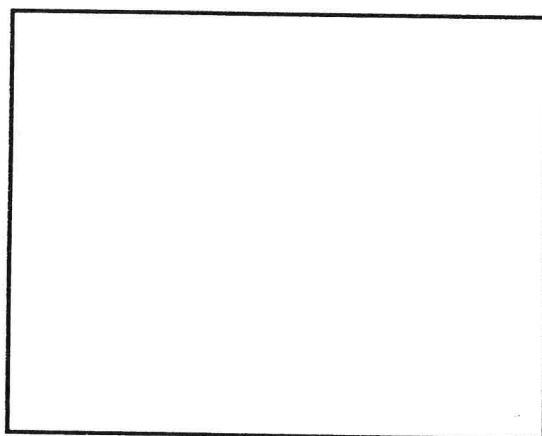
Eftir eyranu

Tónninn á 5. bandi á H-streng er látinn hljóma eins og E-strengur laus.
Tónninn á 4. bandi á G-streng er látinn hljóma eins og H-strengur laus.
Tónninn á 5. bandi á D-streng er látinn hljóma eins og G-strengur laus.
Tónninn á 5. bandi á A-streng er látinn hljóma eins og D-strengur laus.
Tónninn á 5. bandi á djúpa E-streng látinn hljóma eins og A-strengur.

Með tónstilli

Fyrir óralöngu komu menn sér saman um hvað væri hið rétta A, rétta E o.s.frv. og er tónstillirinn hannaður með tilliti til þess. Hann er útbúinn með hljóðnema sem nemur þann tón sem strengurinn sendir frá sér og með aðstoð mælikvarða og gefur hann til kynna hvort tónninn sé of lár eða of hár.

Á tækinu eru sex mismunandi stillingar, ein fyrir hvern streng og þær eru merktar sérstaklega þeim streng er þær eiga við. Þannig að þegar stilla á t.d. E-streng er stillirof-inn einfaldlega

Tónstillir

stilltur á E og síðan slegið á strenginn. Tónstillirinn nemur hljóðið og gefur til kynna með nál á mælikvarðanum hvort tónninn sé of lár eða of hár og þá annað hvort slakað á strengnum eða hann strekktur.

Þessi tæki ganga fyrir rafhlöðum og því koma þau að notum þó ekki sé rafmagn á staðnum.